

ФИЗИЧНИ ОСНОВИ НА ЕКОЛОГИЯТА

Въведение

Проумей невъзможното, за да прозреш възможното

Известно е, че екологията представлява наука за обкръжаващия ни материален свят и неговото влияние върху човека и живите организми. Следователно това е Наука на науките, която включва в единно цяло всички човешки познания за съвкупната материя във всичките ѝ невъобразими прояви. За нея не можем да кажем, че е *интердисциплинна*. Тя по форма и същество е **тотална наука**.

Ще започнем от човека, представляващ едно компактно единно цяло, плод на обкръжаващата го материална (природна) среда, което непрекъснато нарушава тази среда и което непрекъснато си въобразява и втъпява, че средата е създадена целенасочено и единствено, за да служи само на него. Човекът и околната материална среда в основата си са формирани по един и същи начин от атоми, състоящи се от атомни ядра и електрони, формиращи веществени (химични) елементи и съответни веществени съединения. Различията се състоят в комбинациите от веществени елементи и начина на тяхното свързване. Но не само в това. Елементите на нежива та природа не се нуждаят от възпроизводство, докато то е жизнено необходимо за човешкия организъм. В това възпроизводство се крият *злото и доброто* на обкръжаващата материална (природна) среда. *Добре* е, когато средата работи в посока на положително човешко възпроизводство и е *зле*, когато тя работи в обратна посока. Възпроизводството е свързано с възприемане от човешкия организъм на съвсем конкретни веществени елементи и съединения от средата при нейни съвсем специфични термодинамични и всякъкви други условия. И, ако средата не създава тези условия, човекът е принуден сам да ги създава. Тази принуда вече изисква тяхното изчерпателно познаване.

Човешкото познание на заобикалящия го материален свят от самото начало е било подчинено на принудата, като се е движило почти винаги по линията на най-малкото съпротивление. Много често това е довеждало в буквалния смисъл на думата до “закърпване” на положението в конкретния случай, което от своя страна чрез някъкво примитивно философстване е замазвало множество други новопоявили се въпросителни от фундаментален характер. Но идва моментът на откровението, когато по някое историческо съвсем реално време купищата *научно-философска мазилка се откъртват* и лъсва голата практична необходимост от *истинската истина*, т.е. от *истинската научно-философска адекватност, която трябва да е пълна*. Следователно, когато става абсолютно необходимо пълно преосмисляне на известното до момента, след пълна *инвентаризация* на утвърдените възприемания и знания за материята във всичките ѝ прояви, както и на всички съществуващи до момента философски теории за тях.

Такова преосмисляне извършихме ние. За целта започнахме с дефиниране на всички широко използвани физични понятия, като идентифицирахме тяхната физична, т.е. материална същност. Защото екологията, лишена от добре изучени материални (физични) същности, е обречена на провал. Тук ще приведем само един

фрапиращ пример. Съвременната екология съвсем не познава причините за гравитацията, но разсъждава върху начините за преодоляването на недискретното ѝ вредно влияние върху всички живи организми. Безусловно това е чисто занаятчийски “научен” подход. На практика *гравитационната енергия* е главен враг на *биоенергията*. Само когато в конкретния случай *биоенергията е по-голяма от гравитационната* е възможно *биодвижение* във всичките му разновидности. Така например обмяната на веществата е следствие от някъква химична реакция. Тя е екзотермична, когато е и гравитационно разрешена и е ендотермична, когато е гравитационно неразрешена. В крайна сметка, ако обобщим, получава се, че живите организми са изградени от *гравитационно разрешени веществени (химични) елементи*. Логиката подсказва, че тези елементи трябва да бъдат преди всичко леки, т.е. *слабогравитационни*. И това действително е така: основните биообразуващи елементи в таблицата на елементите имат пореден номер под 20 (Li, C, N, O, F, Na, Mg, Al, Si, P, S, Cl, K, Ca). Те са основни компоненти и в почти всички известни природни химични съединения.

Следващият незабавно логичен извод е, че всички веществени (химични) елементи трябва да се изучат в максимално възможна степен пълно и задълбочено. Пълно, за да не се изпусне някой от тях и задълбочено на тяхните атомни ядра до пределно допустимата “*дълбочина*”. Тези стремежи обаче не могат да се постигнат с наличния в момента инструментариум, като: 1. Известните дефиниции (станали учебна истина) на понятията: атом, химичен елемент, химично съединение. 2. Съществуващият повече от един век “Периодичен закон на химичните елементи”. 3. “Купчината” известни радиоактивни химични елементи без определена систематика и адекватни знания за причината на тяхната радиоактивност. 4. “Купчината” от атомни ядра без каквато и да е систематика и почти само с елементарни хипотетични познания на тяхната физична същност.

В наши предишни публикации уточнихме, че водородът не е веществен (химичен) елемент, а само “строителен материал” на всички веществени (химични) елементи. Логиката подсказва, че всички “химични съединения”, съдържащи атом на какъвто и да е веществен (химичен) атом и набеден “атом на водорода” вече по определение и по същество не са “молекули на химично съединения”, а просто “*паралелен*” атом на съответния веществен елемент. Това важи особено за “химичното съединение вода” с формула OH_2 . Тази формула фактически е формулата на атома на веществения елемент *вода*. На пръв поглед звучи най-малкото неграмотно, но е същностна истина. *Водата е особен “възлов” биологичен елемент*, без който биосферата е немислима. Тази постановка на въпроса натрапва мисълта за необходимост от радикализиране на химическите науки по принцип, тъй като то е задължително следствие от постановките на *радикалната физика*. Така например за дълбоченият анализ показва, че болшинството от веществените (химичните) елементи имат *паратоми*, които формират съответни *параелементи*. Тези *параелементи* в някои случаи при определени специфични природни условия даже са предпочитаните пред основните елементи. “Бум” на *параелементи* има при

последователно разположените леки елементи В, С, N и О, като В има 6 *паралементи*; С- множество наситени и ненаситени *паралементи*; N – един ширококорозпространен *параелемент*- NH_3 , а О- най-разпространения *параелемент*- OH_2 , който е по-предпочитаната елементна проява на кислорода.

Следващата абсолютно задължителна физико-философска необходимост се оказва пълното и задълбочено изясняване на причинителите на гравитационното действие. Тази необходимост ни принуди да започнем от самото начало, т.е. от *Големия взрив*, да проследим в исторически план формирането и развитието на *Слънчевата система* и нейната пета по големина планета *Земя*. Проследяването се оказва невъзможно без създадената от нас адекватна *Естествена система на небесните тела в Слънчевата система*. Съответните коректни физико-математични изчисления ни заведоха в геометричните центрове на небесните тела и ни посочиха съвсем нагледно и убедително причинителите на непобедимите с нищо *гравитационни вълни-ядроните*. Самите геометрични центрове се оказаха *кухи*. Така например *кухината* на земния център е с диаметър около 1000 km.

Разбира се, всичко това се базираше на създадената от нас адекватна измерителна система, която от своя страна се базираше на нашата адекватна *БГД (Българска на Данчев) математика-БГД математиката*.

В крайна сметка се прояви и оформи адекватна *радикална материалистична (физична) философия*. В основата на тази философия лежи следната дефиниция на понятията *материя* и *енергия*: ***всичко е движеща се материя, т.е. енергия или всичко е движеща се материя, т.е. енергия***, като двете понятия са равнозначни. Материята е двувидова: *веществена* и *БГД (Българска на Данчев) . БГД материята* е *фонова, недискретна, първична (по отношение на веществената) и негравитационна*. Проявява се единствено чрез електромагнитните вълни, формира и проявява *пространството* и представлява *вместилище* на всички *веществени частици*. *БГД математиката* *обхваща и проявява по адекватен начин двата вида материя*. Такава адекватност липсва при диференциално-интегралното изчисление в квантовата механика. Там “съществува” “абсолютен вакуум”, т.е. “абсолютно нищо, лишено от каквато и да е материя”, което “нищо” е измеримо и изчислимо чрез диференциално-интегрални символи и сметки. Странни, много странни сметки! Още по-странно е твърдението на Айнщайн, че: “...борави с такова пространство, което изцяло е лишено от всякъква материя и каквито и да са физични полета, с изключение на гравитационното, което не нарушава пустотата”. Това нищо-пространство е изкривено и чрез тензора на Рич $R_{\mu\nu} = 0$ изразява гравитационния закон. Да, съвсем странно твърдение!

В нашия адекватен и изцяло материален свят дискретните *веществени формирования* (частици) са потопени в безкрайната материална *недискретност на БГД материята*, като всяко природно, т.е. материално, явление без каквото и да е изключение, е следствие от взаимодействието на двата вида материя. Така всяка жива клетка, всяка молекула, всеки атом, всяко атомно ядро, всеки протон и електрон,

всеки фотон, мезон, глюон, кварк, фонон, неутрино непрекъснато контактуват с океана на квантите на **БГД материята**, като всяко тяхно движение е детерминирано от степента на взаимната им търпимост. Даже може със 100 % - на сигурност да се твърди, че всички споменати “частици”, които нямат така наречената “маса на покой”, представляват моментни формирания на **БГД материята**. Всичките те се появяват и изчезват за части от секундата, за да реагират принудено на непрекъснато променящата се комплексна материална ситуация около веществените частици.

Тук ще дадем задължителните за случая дефиниции на понятията “*вещество* на” и “**БГД**” материя. Веществена е онази материя, чийто елементарни структурни формирания – частици - в област с гравитационно действие придобиват гравитационно ускорение. **БГД** е онази материя, чийто елементарни структурни формирания-кванти- в област с гравитационно действие не придобиват гравитационно ускорение. Веществените частици могат да бъдат идентифицирани във всеки следващ момент, докато *квантите* на **БГД материята** се формират и изчезват за някъво микровреме, изчислявано по формулата

$$(1) \quad t = 3,33564 \cdot 10^{-9} \lambda, \text{ s,}$$

където λ е дължината на електромагнитната вълна, m.

Вижда се, че обикновена електромагнитна (радио) вълна с дължина 1 m се формира от кванти, които съществуват само $3,33564 \cdot 10^{-9}$ s. По тази причина можем да приемем, че веществената материя е дискретна, а **БГД** – недискретна, тъй като нейната дискретност е неуловима за нас. Друг пример. Най-важната за човешкото съществуване земна гравитационна електромагнитна вълна има $\lambda = 2,61 \cdot 10^{-6}$ m и време на съществуване на гравитационния квант - *гравитон*- $8,706 \cdot 10^{-15}$ s. Тя е инфрачервена вълна. По-нататък, ако продължим и изчислим t на съществуване на квантите на цялата гама електромагнитни вълни, те са следните: на светлинните : $\lambda = 10^{-6} - 10^{-7}$ m $t = 10^{-15} - 10^{-16}$ s; на ултравиолетовите: $\lambda = 10^{-7} - 10^{-8}$ m $t = 10^{-16} - 10^{-17}$ s; на рентгеновите: $\lambda = 10^{-8} - 10^{-11}$ m $t = 10^{-17} - 10^{-20}$ s; на гама вълните - $\lambda = 10^{-11} - 10^{-12}$ m $t = 10^{-20} - 10^{-21}$ s.

Тук незабавно се проявява една съвсем обективна и непреодолима природна зависимост, състояща се в това, че никакви живи организми, например микроби, не могат да съществуват при наличие на електромагнитни кванти с по-малка λ от тяхния линеен размер. Т.е., ако в дадена част на пространството са липсвали електромагнитни вълни с определена λ , което е позволило размножаването на някъкви микроорганизми с определен линеен размер, то след формиране на кванти с по-малка λ те ще бъдат унищожени. Ярък пример за това са слънчевите лъчи, които унищожават някои микроорганизми. Също така, ако човешкият организъм попадне в зона на действие на рентгенови и гама вълни, неговите структурообразуващи клетки ще бъдат разрушени.

Характерно различие между веществената и **БГД материята** е фактът, че първата има *гравитационна енергия* E_g , която се измерва в килограми, а втората – само *кинетична енергия* E_k , която се измерва в *Джаули* J. Маса имат само квантите

на **БГД материята**, която се измерва в $J.s^2.m^{-2}$. Масата представлява количеството **БГД материя**. Съответно, ако плътността на веществените обекти се измерва в $kg.m^{-3}$, то тази на **квантите на БГД материята** се измерва единствено в $J.s^2.m^{-5}$. Тук следва да отбележим, че докато веществената материя има три линейни измерения, то **БГД** има около 20. По тази причина **ДНК-молекулата** има формата на **спирала**, тъй като тя по принуда съвпада със **спираловидните флуктуации** на **БГД материята** около нея. Съответно, когато клетките на човешкия организъм трептят, те формират около тялото неговата **аура**, която представлява **специфично електромагнитно вълново състояние на БГД материята**. Ако тези вълни са високочестотни, **аурата е остра и отблъскваща** и обратно, ако вълните са с по-малка честота- **аурата е по-топла и привличаща**. Не случайно земната електромагнитна гравитационна вълна е в **инфрачервената вълнова област**.

Литература

1. Данчев Р. и Ю. Данчев. Гравитация, материя, пространство. XV Световен конгрес по философия. Варна, 1973.
2. Дачев Р. Кинетика на твърдите частици в газова среда. Трудове на НИИ по свързващи материали и строителна керамика. Т. V. С., 1973-1974.
3. Данчев Р. Екологическо значение физическото вакуума. "Свиеко'84". Свищов 1984.
4. Данчев Р. Системный принцип производных единиц измерения физических величин. "Ареал 63". С., 1991.
5. Данчев Р. Гравитация. "Ареал 63". С., 1992.
6. Данчев Р. Гравитацията. ЕТ "Юлиан Данчев". С., 1998.
7. Данчев Р. и Ю. Данчев. Физичната математика-същност и приложение. "Контакт'2000". С., 2000.
8. Данчев Р. и Ю. Данчев. Физичната медицина-същност и приложение. "Контакт'2000". С., 2000.
9. Данчев Р. и Ю. Данчев. Поглед върху структурата на предивремието. "Контакт'2000". С., 2000.
10. Данчев Р. и Ю. Данчев. Физичната философия-същност и значимост. "Контакт 2001". С., 2001.
11. Данчев Р. и Ю. Данчев. Древният човек-еволюция или революция на земната биосфера. "Контакт 2001". С., 2001.
12. Данчев Р. и Ю. Данчев. Българската материя-същност и значимост. "Контакт 2001". С., 2001.
13. Данчев Р. и Ю. Данчев. Систематика на атомната струкутра. "София 2001". С., 2001.
14. Данчев Р. и Ю. Данчев. Биоелементите-същност и значимост. "Контакт 2002". С., 2002.